

**ÚRAD VEREJNÉHO
ZDRAVOTNÍCTVA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Trnavská cesta 52

P.O.BOX 45

826 45 Bratislava

**Argumentácia k najčastejším výhradám voči vyhláškam ÚVZ SR a
opatreniam, ktoré z nich vyplývajú (12. 10. 2021)**

**1. ÚVZ SR nemá právomoc prijímať opatrenia pri ohrození verejného zdravia –
Vyhlášky ÚVZ SR**

Právomoc nariaďovať opatrenia pri ohrození verejného zdravia majú podľa zákona č. 355/2007 Z. z. viaceré orgány verejného zdravotníctva, a to ÚVZ SR, jednotlivé regionálne úrady verejného zdravotníctva, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, ako aj orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu zdravotníctva.

Právomoc ÚVZ SR nariaďovať opatrenie je ustanovená v § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého: „*Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nariaďuje opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4, ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva.*“

Právomoc ÚVZ SR nariaďovať opatrenia počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie je výslovne ustanovená v § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého „*Ministerstvo zdravotníctva SR počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie pri ohrození verejného zdravia nariaďuje ďalšie opatrenia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas; tým nie je dotknutá právomoc ÚVZ SR a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12 alebo podľa § 48 aj počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie.*“

Záver: ÚVZ SR ako príslušný orgán štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva podľa § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007 Z. z. je oprávnený vydávať opatrenia v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19.

2. ÚVZ nemá právomoc nariaďovať akékoľvek opatrenia a vyhlášky, pretože nie je orgánom štátnej správy s právomocou vydávať všeobecne záväzné právne predpisy podľa zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane verejného zdravia

V prvom rade je nutné odkázať na závery Ústavného súdu SR z nedávnych jeho uznesení sp. zn. PL. ÚS 10/2021 a sp. zn. PL. ÚS 11/2021, ktorými prijal na ďalšie konania návrhy týkajúce sa prieskumu ústavnosti vyhlášok ÚVZ ku karanténnym opatreniam po vstupe na územie Slovenskej republiky.

Ústavný súd odvolávajúc sa aj na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 17/2014 z 22. júna 2016 prijatím návrhu na ďalšie konanie podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy vopred a definitívne **uznal, že ÚVZ je** v súvislosti s tzv. pandemickou normotvorbou na úseku verejného zdravotníctva **ústredným orgánom štátnej správy nadaným normotvornou právomocou.**

Aj na tomto mieste je možné sa ďalej odvolať na právne závery ústavného súdu komunikované v náleze sp. zn. PL. ÚS 17/2014 z 22. júna 2016 (publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 4/2016), konkrétne v bode 16.13.

Ustanovenia zákona č. 355/2007 Z. z. a vydávané Vyhlášky ÚVZ **plne korešpondujú a konvenujú čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 122 a čl. 123 ústavy**, keďže ÚVZ ako po materiálnej stránke **ústredný orgán štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva** (a regionálne úrady verejného zdravotníctva ako miestne orgány štátnej správy; ďalej aj „RÚVZ“) (čl. 122 ústavy) vydáva (-jú) **všeobecne záväzné právne predpisy** (nazvané vyhlášky) **na základe zákonného** (napadnuté ustanovenia) **splnomocnenia** (čl. 123 ústavy), ktoré určuje normotvorcovi medze tejto normotvorby.

Podľa čl. 123 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom.

Právna veda uvádza, že Ústava neobmedzuje normotvornú právomoc orgánov výkonnej moci na ministerstvá a na ústredné orgány štátnej správy. Každý orgán štátu, ktorý patrí štátnej správe, môže zákonom dostať zmocnenie na vydanie podzákonného všeobecne záväzného právneho predpisu. Kategória „orgánov štátnej správy“ je dosť široká a rozsiahla. Spadajú do nej nielen typické orgány štátnej správy, ale aj rôzne „nezávislé správne orgány“. Uvedený článok Ústavy Slovenskej republiky nestanovuje, že by zákon nesmel splnomocniť ÚVZ SR na vydávanie normatívnych právnych aktov. Z čl. 6 ods. 2 Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov (schválených uznesením Národnej rady Slovenskej republiky pod č. 19 z roku 1997) vyplýva, že splnomocnenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jasne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie právneho predpisu a aké veci a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť. Dotváranie právneho poriadku prostredníctvom vykonávacích právnych predpisov sa uskutočňuje iba v medziach zákona. (pozri sp. zn. PL. ÚS 18/02 zo dňa 13.05.2004).

Záver: Právomoc ÚVZ SR na vydávanie všeobecne záväzných právnych predpisov – vyhlášok je daná zákonom č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého v zmysle § 5 ods. 4 písm. k) ÚVZ SR nariaďuje opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4, ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva, pričom právomoc ÚVZ SR na vydávanie opatrení v čase krízovej situácie je zakotvená v § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého ministerstvo síce môže nariaďovať opatrenia počas krízového situácie, avšak tým nie je dotknutá právomoc ÚVZ SR nariaďovať opatrenia podľa § 12 alebo podľa § 48 aj počas krízovej situácie.

3. ÚVZ SR nemá žiadnu právomoc nariaďovať vyhlášky počas mimoriadnej situácie

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva sa mimoriadnou situáciou rozumie obdobie ohrozenia alebo obdobie pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti na život, zdravie alebo majetok, ktorá je vyhlásená podľa tohto zákona; počas nej sa vykonávajú opatrenia na záchranu života, zdravia alebo majetku, na znižovanie rizík ohrozenia alebo činnosti nevyhnutné na zamedzenie šírenia a pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti. Mimoriadnou udalosťou je v tomto prípade ohrozenie verejného zdravia II. stupňa pre výskyt prenosného ochorenia COVID-19.

Uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 111 z 11.marca 2020, ktorým bola 12.marca 2020 od 06:00 hod. vyhlásená mimoriadna situácia v časti C ukladá síce členom vlády, predsedom ostatných ústredných orgánov štátnej správy a ministerke vnútra úlohy v súvislosti s vyhlásenou mimoriadnou situáciou, avšak v čase vyhlásenej mimoriadnej situácie si všetky orgány aj naďalej plnia svoje zákonné úlohy a vykonávajú svoju činnosť. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ samotný zákon č. 355/2007 Z. z. a ani zákon č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva nevyklučuje, aby mal aj po vyhlásení mimoriadnej situácie ÚVZ SR pôsobnosť na nariaďovanie opatrení, je daná pôsobnosť ÚVZ SR nariaďovať opatrenia pri ohrození verejného zdravia v zmysle § 12 a § 48 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z. aj po vyhlásení mimoriadnej situácie.

Záver: Právomoc nariaďovať opatrenia pri ohrození verejného zdravia má ÚVZ SR a regionálne úrady verejného zdravotníctva aj v čase mimoriadnej situácie.

4. Vyhlášky ÚVZ SR nie sú všeobecne záväzné právne predpisy z dôvodu absencie ich zverejnenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Ústava dáva pomerne široký priestor zákonodarcovi aby určil, akým spôsobom sa vyhlasujú všeobecne záväzné právne predpisy ministerstiev a iných orgánov štátnej správy.

Ústava na žiadnom mieste neuvádza, že štátnym publikačným nástrojom pre všeobecne záväzné právne predpisy ministerstiev a iných orgánov štátnej má alebo nemá byť napr. Zbierka zákonov Slovenskej republiky, na žiadnom mieste ani nelimituje zákonodarcu v tom, že by mal alebo nemal existovať jeden štátny publikačný nástroj, príp. že by mohli alebo nemohli existovať rôzne štátne publikačné nástroje pre všeobecne záväzné právne predpisy rôznej právnej sily zvlášť.

Ústava dokonca ani v rámci článkov reglementujúcich vyhlasovanie zákonov neuvádza (č. 87 ods. 4), že tieto sa majú vyhlásiť v publikačnom nástroji, ktorý zákonodarca nazve Zbierka zákonov a že má byť jediným štátnym publikačným nástrojom.

Inak povedané, ústavne nie je relevantné, ako konkrétny publikačný nástroj zákonodarca nazve a koľko ich zákonom zriadi, ústavnoprávna **podstata leží najmä v dostupnosti a prehľadnosti zákonom rozoznaných publikačných nástrojov** pre adresátov tam vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov.

Tento právny názor sa opiera aj o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ESD) vo veci C161/06 z 11. decembra 2007, Skoma-Lux s. r. o./Celní ředitelství Olomouc, v ktorom ESD vyslovil v rámci prejudiciálneho konania m. m. stanovisko, že právne normy sú vykonateľné voči jednotlivcom, ak sú riadne uverejnené vo všeobecne záväzným právnym predpisom zriadenom publikačnom nástroji.

Zákon č. 355/2007 Z. z. v ustanovení § 59b ods. 1. výslovne uvádza, že „*ak je potrebné nariadiť opatrenia podľa § 12 alebo § 48 ods. 4 na celom území Slovenskej republiky, určitej časti jej územia alebo pre skupinu inak ako jednotlivu určených osôb, nariaďuje ich Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky [§ 4 ods. 1 písm. g)], Úrad verejného zdravotníctva [§ 5 ods. 4 písm. k)] alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva [§ 6 ods. 3 písm. e)] všeobecne záväzným právnym predpisom.*“ Podľa § 59b ods. 3 zákona č. 355/2007 Z. z. „*všeobecne záväzný právny predpis ÚVZ SR a regionálneho úradu verejného zdravotníctva vydávaný podľa odseku 1 sa označuje názvom vyhláška a nadobúda platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky.*“

ÚVZ SR a regionálny úrad verejného zdravotníctva sú tiež povinné zabezpečiť, aby ich vyhláška bola uverejnená aj iným vhodným spôsobom, najmä na úradných tabuliach okresných úradov a obcí na dotknutom území a súčasne musí byť vyhláška prístupná na nazretie na orgáne, ktorý ju vydal, pričom vyhláška ÚVZ SR aj na každom regionálnom úrade verejného zdravotníctva (§ 59b ods. 5 a 6 zákona č. 355/2007 Z. z.). Nakoľko sú vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva uverejňované jednak vo Vestníku ale aj „iným vhodným spôsobom“, vzhľadom na potrebu informovanosti obyvateľstva o právne záväzných opatreniach ide o „nadštandardné“ uverejnenie prostredníctvom rôznych publikačných a komunikačných prostriedkov. Toto „dodatočné“ uverejnenie však nemá vplyv na platnosť a účinnosť vyhlášky. Ani článok 123 Ústavy nestanovuje, že by vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva nemohli byť uverejňované v inom publikačnom nástroji, ako je Zbierka zákonov Slovenskej republiky (žiadny právny predpis v právnom poriadku Slovenskej republiky takúto podmienku nestanovuje).

Záver: Všeobecne záväzný právny predpis ÚVZ SR a regionálneho úradu verejného zdravotníctva vydávaný podľa § 59b ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. sa označuje názvom vyhláška a nadobúda platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky. Všeobecne záväzné právne predpisy určujú, ktorým osobám sa ukladajú práva resp. povinnosti, pričom tieto právne predpisy sú záväzné pre všetky osoby, ktoré sú v nich určené na základe všeobecných znakov.

5. Vyhlášky ÚVZ porušujú základné ľudské práva a slobody zaručené Ústavou SR a príslušnými dohovormi, základné ľudské práva možno obmedziť za podmienok ustanovených ústavou len zákonom

Zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia upravuje obmedzenie základných práv a slobôd v § 48 ods. 4 keď ustanovuje, že Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva nariaďujú tam uvedené opatrenia, a to v prípade ohrozenia verejného zdravia.

Obsah ľudských práv, tak ako je formulovaný v ustálenej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva vyjadruje pozitívny záväzok štátu aktívne chrániť ľudské práva a slobody. V kontexte šírenia ochorenia COVID-19 to znamená povinnosť orgánov verejnej moci aktívne prijímať opatrenia chrániace život a zdravie osôb na území Slovenskej republiky. Neprijatie opatrení Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a regionálnymi úradmi verejného zdravotníctva by preto znamenalo porušenie čl. 15 a čl. 40 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), čiže porušenie záväzku Slovenskej republiky chrániť život a zdravie osôb zdržujúcich sa na jej území. Je nepochybné, že pri zásahoch do základných ľudských práv a slobôd je potrebná obozretnosť. Uvedené je priamo zakotvené v Ústave SR, a to v čl. 13 ods. 1 písm. a) podľa ktorého možno povinnosti ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, súčasne v zmysle č. 13 ods. 4 Ústavy SR je pri obmedzovaní základných práv a slobôd dôležité

dbať na ich podstatu a zmysel. Viaceré ustanovenia Ústavy SR ako aj medzinárodných dokumentov prijatých na ochranu základných práv a slobôd predpokladajú obmedzovanie základných práv a slobôd. Napríklad čl. 23 ods. 3 Ústavy SR predpokladá, že sloboda pohybu a pobytu môže byť obmedzená v záujme ochrany zdravia, ako aj práv a slobôd iných. Aj čl. 2 ods. 3 Protokolu 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uvádza možnosť obmedzenia slobody pohybu a slobody zvoliť si miesto pobytu v záujme ochrany zdravia.

Záver: Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vydávané z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia za účelom ochrany verejného zdravia.

6. ÚVZ SR nemá oprávnenie prijímať opatrenia obmedzujúce ústavné práva, ako napr. právo vlastniť majetok podľa čl. 20 alebo právo na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

ÚVZ SR nepopiera, že v dôsledku opatrení ÚVZ SR vydaných v rámci prevencie šírenia vírusu COVID-19 došlo k negatívnemu zásahu do výkonu niektorých práv, napr. práva podnikat' podľa čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky, keďže napr. prevádzky a zariadenia boli na určitý čas uzatvorené, resp. mohli fungovať iba v obmedzenom režime. ÚVZ SR však zastáva názor, že povinnosti vyplývajúce z opatrení boli a sú vzhľadom na aktuálnu pandemickú situáciu uložené v nevyhnutnom rozsahu, pričom tento zásah sleduje legitímny cieľ a zároveň bola a je dodržaná aj spravodlivá rovnováha medzi sledovaným cieľom, ktorým bola a je ochrana života a zdravia v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19 a právami dotknutých subjektov.

Záver: ÚVZ SR má za to, že povinnosti uložené opatreniami ÚVZ SR boli a sú primerané, nakoľko ochrana života a zdravia, ku ktorému opatrenia ÚVZ SR smerujú, má väčší význam ako obmedzenie možnosti výkonu niektorých práv. V súvislosti s ústavným právom na ochranu zdravia a právom na život to v kontexte šírenia ochorenia COVID-19 znamená povinnosť orgánov verejnej moci aktívne prijímať opatrenia chrániace život a zdravie osôb na území Slovenskej republiky. Opatrenia ÚVZ SR teda možno chápať ako plnenie pozitívneho záväzku Slovenskej republiky na úseku ochrany ústavných hodnôt. Navyše, štát na situáciu dotknutých subjektov, ktorých práva boli prijatými opatreniami obmedzené, zareagoval spustením systému podpornej sociálnej pomoci vo forme dotácií.

7. Opatrenia ÚVZ SR pri ohrození verejného zdravia (vydávané do 14.10.2020) sú neplatné a nulitné

Pojem "nulita" je odjakživa a primárne spájaný s individuálnymi právnymi aktmi. Nulitu musia konštatovať súdy a nulitu (resp. právomoc súdu vyhlásiť individuálne právny akt za nulitný) musí predpokladať explicitne zákon. Nulita (stav, že rozhodnutie alebo právny vzťah ani nevznikol) sa vyhlasuje ex tunc a má sa za to, že takýto akt nebol nikdy vydaný.

Pri normatívnych právnych aktoch Ústava nehovorí o nulite, ale o neústavnosti či nesúlade s predpisom vyššej právnej sily. Ústava hovorí o nesúlade, o ktorom rozhodujú súdy (Ústavný sud). Kým sa tak nerozhodne, platí prezumpcia ústavnosti a zákonnosti právneho predpisu. Vyhlášky ÚVZ sa vydávajú na základe zákona č. 355/2007, ktorý dáva ÚVZ právomoc normotvorby. Nesúlad sa vyslovuje ex nunc, platí primárne do budúcnosti.

Povaha skorších opatrení ÚVZ SR bola v minulosti preskúmaná Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý vo svojich rozhodnutiach jednoznačne judikoval, že opatrenia ÚVZ SR predstavovali tzv. hybridné správne akty, t. j. individuálne právne akty s prvkami normatívneho právneho aktu (pozri napr. I. ÚS 432/2020, I. ÚS 438/2020, II. ÚS 410/2020, II. ÚS 413/2020, IV. ÚS 431/2020, IV. ÚS 467/2020, IV. ÚS 459/2020).

Právna veda nazýva hybridné akty všeobecnými rozhodnutiami, pričom sú častokrát označované aj ako opatrenia či rozhodnutia. Sú nariaďované v konkrétnej veci a adresáta vymedzujú druhovo. Hybridné akty sú vydávané vo verejnom záujme (okrem iného aj) na účely ochrany zdravia obyvateľstva. Absencia procesného postupu pri vydávaní hybridných správnych aktov ÚVZ SR sa odôvodňuje naliehavosťou ochrany verejného záujmu, keď je potrebné konať bezodkladne, pričom sa vopred predpokladá, že takéto obmedzenie nebude mať trvalý charakter. Naliehavý verejný záujem, ktorý prevažuje nad súkromným záujmom osôb, odôvodňuje povinnosť osôb strpieť obmedzenie, zákaz alebo príkaz vyjadrený vo všeobecnom rozhodnutí. Verejný záujem je vyjadrený v samotných opatreniach ÚVZ SR: „*Toto opatrenie je jedným z dôležitých nástrojov na zamedzenie šírenia ochorenia COVID-19 spôsobených koronavírusom (SARS-CoV-2) v Slovenskej republike.*“ Opatrenia ÚVZ SR boli prijaté s ohľadom na ochranu verejného záujmu, ktorým bolo obmedzenie resp. zastavenie šírenia ochorenia COVID-19. Naliehavosť ochrany verejného záujmu možno nepochybne identifikovať pri opatreniach ÚVZ SR, nakoľko je vo verejnom záujme aby sa šírenie ochorenia COVID-19 obmedzilo čo najúčinnejšími prostriedkami.

Momentálne sú však protipandemické alebo hygienické opatrenia vydávané formou vyhlášky ÚVZ (resp. RÚVZ), ako normatívneho právneho aktu. Platí tak prezumpcie ústavnosti a zákonnosti týchto vyhlášok.**Záver: Povaha vydaných opatrení ÚVZ SR je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.**

8. Neexistuje dôvod vydávať opatrenia a vyhlášky ÚVZ SR

Cieľom vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky je prijímať účinné a efektívne opatrenia, z dôvodu čo najefektívnejšieho zabezpečenia boja s pandémiou COVID-19. COVID -19 spôsobený koronavírusom SARS-CoV-2 spôsobuje akútnu infekciu dýchacích ciest. Ochorenie sa prejavuje najmä kašľom, dýchavičnosťou, horúčkou, zápalom pľúc, v prípade komplikácií môže končiť úmrtím. Z dôvodu poznatkov iných krajín a vývoja epidémie v rôznych regiónoch sveta pri vysokej pravdepodobnosti ohrozenia a možného zasiahnutia ochorením COVID-19 u veľkého počtu obyvateľov, najmä skupín, u ktorých sa najviac pozoroval ťažký priebeh a úmrtnosť, je nevyhnutné pristúpiť na území Slovenskej republiky k takým opatreniam, aby sa mohlo čo najviac ľudí vyhnúť styku s chorými ľuďmi. Aby sa zabránilo ďalšiemu šíreniu nebezpečného infekčného ochorenia spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2, je povinnosťou každého subjektu tieto opatrenia rešpektovať. Nerešpektovanie nariadených opatrení znamená naplnenie skutkovej podstaty priestupku alebo správneho deliktu podľa zákona č. 355/2007 Z. z., za čo orgán verejného zdravotníctva uloží pokutu.

9. Pracovníci RÚVZ nie sú oprávnení vykonávať štátny zdravotný dozor za účelom kontroly dodržiavania opatrení vydaných ÚVZ SR

Pracovníci RÚVZ pri výkone štátneho zdravotného dozoru podľa § 54 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. kontrolujú dodržiavanie ustanovení zákona č. 355/2007 Z. z. a iných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich ochranu verejného zdravia, t. j. aj vyhlášok ÚVZ SR (RÚVZ) týkajúcich sa protipandemických opatrení. V rámci výkonu štátneho zdravotného dozoru môžu zamestnanci RÚVZ podľa § 55 zákona č. 355/2007 Z. z. kontrolovať tak

prevádzkovateľa ako aj fyzickú osobu či plní opatrenia, ktoré boli nariadené vyhláškami ÚVZ SR vydanými na základe zákona č. 355/2007 Z. z.

10. Prevádzkovateľ nie je povinný požadovať predloženie dokladu resp. nahliadnutie do dokladu o režime OTP od vstupujúcej osoby do predmetnej prevádzky a nie je oprávnený odoprieť vstup do prevádzky osobám bez preukázania príslušného dokladu

Povinnosť prevádzkovateľa kontrolovať zákazníkov pri vstupe do prevádzky vyplýva z vyhlášok ÚVZ SR, ktorými sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok. Prevádzkovateľ je povinný zvoliť si príslušný režim a je povinný tento zvolený režim dodržiavať, resp. vynakladať náležitú snahu na jeho zabezpečenie (t. j. zabezpečiť vstup len osobám spĺňajúcim podmienky zvoleného režimu resp. zabezpečiť, aby sa v prevádzke nachádzali iba tie osoby, ktoré sa v nej podľa zvoleného režimu môžu nachádzať).

Za týmto účelom je prevádzkovateľ oprávnený požadovať od osoby vstupujúcej do vnútorných alebo vonkajších priestorov prevádzky predloženie príslušného dokladu (napr. o očkovaní, resp. OTP) a do tohto dokladu je prevádzkovateľ zariadenia oprávnený nahliadnuť. Ak prevádzkovateľ umožní vstup do prevádzky aj iným osobám, ako osobám podľa prevádzkovateľom zvoleného režimu, v prípade kontroly môže byť prevádzkovateľovi uložená pokuta za správny delikt na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 33 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. V rámci vyvodzovania zodpovednosti právnických osôb na úseku verejného zdravotníctva sa uplatňuje tzv. objektívna zodpovednosť, a teda postačuje preukázanie objektívneho protiprávneho stavu. V prípade, ak sa preukáže, že právnická osoba porušila povinnosť stanovenú zákonom, orgán verejného zdravotníctva nedisponuje správnu úvahou či pokutu uloží, ale je povinný začať konanie a rozhodnúť o pokute zodpovedajúcej zákonným kritériám. Správny orgán nebude ani skúmať či k porušeniu predmetnej povinnosti došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti, ale pokutu účastníkovi konania uloží.

11. Prevádzkovateľ nie je povinný umožniť pracovníkovi RÚVZ vstup do predmetnej prevádzky za účelom vykonania štátneho zdravotného dozoru

V zmysle § 55 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 osoba vykonávajúca štátny zdravotný dozor má právo vstupovať do zariadení. Odopretie vstupu je samostatným správnym deliktom podľa § 57 ods. 33 písm. m) zákona č. 355/2007 Z. z.

12. Prevádzkovateľ nie je oprávnený odoprieť vstup osobám do prevádzky bez riadneho prekrytia horných dýchacích ciest

Vyhlášky ÚVZ SR, ktorými sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok jasne stanovujú povinnosť všetkým prevádzkovateľom prevádzok dodržiavať opatrenie – vstup a pobyt vo vonkajších aj vnútorných priestoroch prevádzky umožniť len osobám s prekrytými hornými dýchacími cestami (okrem výnimiek stanovených vo vyhláške ÚVZ SR k povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest). V prípade nedodržania nariadeného opatrenia prevádzkovateľ porušuje povinnosť vyplývajúcej z § 52 ods. 1 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého sú „fyzické osoby – podnikatelia a právnické osoby sú povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) až c), e) a g) až n) a ods. 3 a 4 a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva“, čím sa dopúšťa správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 33 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z.

13. Prevádzkovatelia prevádzok nie sú oprávnení zisťovať zdravotný stav osôb nachádzajúcich sa v prevádzke

V prvom rade, GreenPass nie je zdravotnou dokumentáciou ani záznamom v rámci zdravotnej dokumentácie.

V zmysle čl. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. júna 2021 o rámci pre vydávanie, overovanie a uznávanie interoperabilných potvrdení o očkovaní proti ochoreniu COVID-19, o vykonaní testu a prekonaní tohto ochorenia (digitálny COVID preukaz EÚ) „digitálny COVID preukaz EÚ“ sú interoperabilné potvrdenia obsahujúce informácie o držiteľovom očkovaní, výsledku testu alebo prekonaní ochorenia vydané v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19.

V zmysle bodu 48 preambuly uvedeného Nariadenia EP a Rady týmto **nariadením sa neupravuje** spracúvanie osobných údajov súvisiacich s dokumentáciou očkovania, vykonania testu alebo prekonania ochorenia na iné účely, napríklad na účely dohľadu nad liekmi alebo **na vedenie osobných zdravotných záznamov jednotlivcov**.

Vyhlášky ÚVZ SR nenariaďujú prevádzkovateľom prevádzok zisťovať zdravotný stav osôb vstupujúcich do ich prevádzok, ale oprávňujú ich ku kontrole zákazníkov pri vstupe do prevádzky za účelom zistiť, či osoba spĺňa stanovené podmienky prevádzkovateľom zvoleného režimu, a to nahliadnutím do príslušného dokladu (napr. o očkovaní, testovaní alebo prekonaní ochorenia COVID-19), bez povinnosti odovzdať príslušné potvrdenie prevádzkovateľovi.

14. Pracovníci RÚVZ nemajú oprávnenie uzatvoriť prevádzku

Podľa § 55 ods. 1 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. osoba vykonávajúca štátny zdravotný dozor je pri plnení svojich úloh oprávnená ukladať na mieste výkonu štátneho zdravotného dozoru opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, pričom jedným z takýchto oprávnení môže byť podľa § 55 ods. 2 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z. „*uzatvorenia prevádzky alebo jej časti na potrebné obdobie, ak sa pri výkone kontroly zistí také porušenie tohto zákona a iných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich ochranu verejného zdravia, ktoré môže mať bezprostredne za následok riziko vážneho poškodenia zdravia ľudí*“.